

Så har der været en større diskussion omkring Statens Husholdningsråd kontra det forslag, der er blevet lagt frem omkring et forbrugerinformationscenter. Jeg synes, der er 3 ting i diskussionen, som vi i de kommende forhandlinger skal forholde os til.

Der er for det første spørgsmålet om en bredere repræsentation i repræsentantskab og bestyrelse, og der har jeg hørt det sådan, at det er der faktisk flertal for. Det var noget af det, der var meget væsentligt for os: at alle berettigede organisationer skulle have en mulighed for at sidde med ved bordet, når de her beslutninger skal tages.

Så har der lidt været noget med: Hvad skal navnet være? Skal det hedde Forbrugerinformationscentret, skal det hedde Statens Husholdningsråd, eller skal det hedde Det Nye Husholdningsråd? Det er ikke særlig afgørende for os.

Det afgørende er sammensætning og funktionsmåde og opgaver, så det burde heller ikke være en uoverstigelig vanskelighed, og endelig er der så diskussionen om, hvad det pågældende organ skal styre og har ret til at blande sig i. Og dér er det jo sådan i dag, at det, Statens Husholdningsråd laver, er for det første at bestille undersøgelser og test og for det andet at tilrettelægge information og vejledning af befolkningen.

Det er vel nogenlunde de samme opgaver, som skal ligge i et kommende udvidet repræsentantskab, blot med den tilføjelse i hvert fald set fra vores side, at vi skal have udvidet området for vejledningen, og vi skal have sørget for, at alle berettigede parter som sagt indgår. Og så ligger der en styrkelse i det, i og med at man siger: Nu samler vi ressourcerne og får mere for pengene, og hvis det er nødvendigt for at få de tilstrækkelige informationer ud, så må vi eventuelt overveje, om vi kan finde de nødvendige penge til det.

Jeg er glad for ministerens tilsagn om forhandling om de her ting, og jeg tror, at vi kan konkludere på debatten, at selv om SF ikke får sine ønsker opfyldt om en selvstændig forbrugerminister, så kan vi da i hvert fald få en erhvervsminister, som også er forbrugerminister af gavn, og det er jo da bedre end ingenting, faktisk langt bedre end ingenting.

Vi har kun lidt perifert været inde på de enkelte områder af lovgivningen, som har med forbrugerbeskyttelse at gøre, men jeg fornemmer, at der er gode muligheder for på en lang

række områder at forbedre lovgivningen og sikre, at hensyn til forbrugerne i den nye virkelighed, som eksisterer i dag, kommer til at indgå bedre, end det er tilfældet.

Jeg synes også, det er udmærket, at der er kommet et løfte fra regeringen om at styrke Forbrugerombudsmanden både med ressourcer lovgivningsmæssigt og – vil jeg tilføje – også med en vis selvstændiggørelse, sådan at han bliver bedre i stand til at varetage sine opgaver, end han er i dag.

Der er også lagt op til en forkortelse af sagsbehandlingstiden i Forbrugerklagenævnet, og det tror jeg er meget væsentligt for at få det til at fungere på en god måde.

Så har vi 2 politiske debatter tilbage. Vi har en om forbrugerforskning; jeg har fornemmet det sådan, at regeringen er interesseret i at styrke forbrugerforskningen, men vi har en debat om, hvordan det skal ske, og for os er det ikke et helhelt princip, at det skal være et selvstændigt sektorforskningsinstitut. Det er heller ikke helligt for os, at det skal ligge i Forskningsministeriet, som vi har foreslået; det kunne ligge andre steder. Så vi er sådan set åbne over for den mere konkrete organisering af forbrugerforskningen.

Det, der bare er afgørende for os, er, at vi får etableret nogle netværk, nogle miljøer, som eksisterer også om 5 og 10 år, og som kan opbygge en ekspertise, som gør, at når der er forbrugerpolitiske spørgsmål til debat i befolkningen, så er der også en forbrugerforsknings-ekspertise, som kan blande sig i debatten. Det tror jeg vi burde kunne blive enige om.

Og endelig er der spørgsmålet om flere ressourcer til forbrugerområdet. Dér må jeg sige, at jeg er meget enig i Bent Hindrup Andersens overvejelser. Når man ser på, hvad der bliver brugt af ressourcer fra erhvervslivets side på at påvirke forbrugsvalget, så står det i et skærende misforhold til, hvor mange ressourcer der bliver brugt til at sikre forbrugernes stilling på markedet.

Derfor er det helt afgjort vores opfattelse, at der dels kan være grund til at regulere virksomhedernes forsøg på at påvirke forbrugernes forbrugsvalg, samtidig med at vi styrker forbrugerområdet, sådan at forbrugerne får et reelt mere frit valg, end de har i dag.

Det har været nævnt, at vi fik en meget lille forøgelse af Forbrugerrådets bevilling i forbindelse med sidste finanslov, men jeg synes, det er værd at slå fast, at det var en meget lille forøgelse. Der er tale om 9,3 millioner i samlet tilskud